

ת"פ 2653/11/17 - מדינת ישראל נגד ת.ב.

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 2653-11-17 מדינת ישראל נ' ב'

בפני
בעניין: כבוד השופט דרור קלייטמן
מדינת ישראל - המאשימה
באמצעות ב"כ עו"ד מאיה אשכנזי- לשכת תביעות פתח תקווה

נגד
ת.ב. - הנאשם
באמצעות ב"כ עו"ד אורנית מרום

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע, בהתאם להודאתו, בביצוע עבירות של תקיפת בת זוג אשר גרמה לחבלה של ממש - עבירה לפי סעיף 382 (ג) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**").
2. על פי המתואר בכתב האישום המתוקן, המתלוננת הינה בת זוגו לשעבר של הנאשם ולהם שתי בנות משותפות המתגוררות יחד עם המתלוננת בדירתה באזור xxx (להלן: "**הדירה**"). בתאריך 6.9.17, הגיע הנאשם לדירה, נקש על הדלת וכשהבחין שהמתלוננת לא פותחת את הדלת, החל לנקוש על חלון הדירה. בהמשך, פתחה המתלוננת את התריסים כדי לאפשר לנאשם לשוחח עם בנותיו והנאשם ניצל זאת ונכנס לדירה. כשהבחינה המתלוננת כי הנאשם נכנס לדירתה לקחה את מכשיר הטלפון הנייד וניסתה לחייג למשטרה, אך הנאשם תקף אותה שלא כדין ולא הסכמתה, בכך שאחז בחוזקה באצבעות ידה, עיקם אותן והוציא את הטלפון הנייד מידיה. כאשר המתלוננת הצליחה להשתחרר מאחיזתו של הנאשם והחלה לצעוק לעזרה, נטל הנאשם את מכשיר הטלפון הנייד שלה ונמלט מהדירה. בדרכו החוצה, עת הבחינו השכנים המתגוררים בסמיכות למתלוננת בנאשם, החזיר לבקשתם את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת לידם. במעשיו, תקף הנאשם את המתלוננת, שלא כדין וללא הסכמתה וגרם לה לחבלה של ממש בדמות שבר בגלילי המרוחק של אצבע 4.

3. הודאת הנאשם ניתנה במסגרת הסדר טיעון שכלל את תיקון כתב האישום, הודאת הנאשם והרשעתו, תוך הסכמה לכך שיתקבלו בעניינו תסקיר שירות מבחן וחוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות. המאשימה הצהירה כי עמדתה לענישה בדמות מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. בעוד ההגנה ביקשה כי תסקיר שירות המבחן יתייחס לאפשרות אי הרשעתו של הנאשם.

תסקיר שירות המבחן

4. בעניינו של הנאשם הוגשו ארבעה תסקירים מטעם שירות המבחן.
5. בתסקיר הראשון שהתקבל לדיון שנערך בתאריך 24.10.18, מתאר שירות המבחן את נסיבות חייו של הנאשם אשר הינו בן 38, רווק ואב לשתי בנות, אשר עובד כיום כמחסנאי ומתגורר יחד עם הוריו. הוא נעדר הרשעות קודמות ולא פתוחים נגדו תיקים נוספים.
6. שירות המבחן תיאר כי בשנת 2017 הנאשם פנה באופן עצמאי למרכז הבריאות הנפש "לב השרון" על רקע הדרדרות במצבו הנפשי והרגשי. תחילה אושפז ובהמשך שהה שם במסגרת מרכז יום.
7. הנאשם תיאר כי ברקע להגשת התלונה, מצויה תקופה מתוחה בינו לבין המתלוננת לאחר פרידתם. כאשר העובדה כי לא היו קיימים הסדרי ראייה ומזונות מוסדרים, גרמה לתחושות תסכול, העדר שליטה וחוסר אונים מתמשכים והם שעמדו ברקע לביצוע העבירה נשוא תיק זה. לצד זו, המתלוננת מסרה כי אינה חשה מאוימת ואינה חוששת לחייה, שללה התנהגות אלימה או מאיימת מאז הגשת התלונה.
8. עוד תיאר שירות המבחן כי הנאשם ביטא נכונות מילולית להשתלב במסגרות טיפול אולם התקשה לקדם מצבו ושלל מצוקה או צורך במעורבות טיפולית מסוג כלשהו.
9. שירות המבחן ציין כגורמי סיכון את העובדה כי הנאשם מתקשה לקחת אחריות מלאה להתנהגותו העבריינית, את מצבו הנפשי הבלתי יציב, קשייו להשלים עם פרידתו מבת זוגו, את העדר שיתוף הפעולה מצדו בקידום מצבו הטיפולי וכן את התנהגותו האמביוולנטית לאורך הליך האבחון. מנגד ציין שירות המבחן כגורמי סיכוי לשיקום את התנהלותו היציבה והממושכת במסגרת עבודתו הנוכחית, את קיומם של גורמי תמיכה של משפחת מוצאו והעדר עבר פלילי.
10. לנוכח נזקקותו הבולטת של הנאשם באבחון מצבו בתחום בריאות הנפש ובטיפול בתחום האלימות במשפחה, הוצע לנאשם להשתלב במסגרות טיפוליות אולם הוא שלל מצוקה בעת ההיא. המלצת שירות המבחן הייתה כי במידה והנאשם יביע נכונות בעת הדיון להשתלב בהליך טיפולי ולשתף פעולה עם שירות המבחן ייערך ניסיון נוסף לשלבו במסגרות הרלוונטיות.

11. תסקיר נוסף בעניינו של הנאשם התקבל לדיון שנערך בתאריך 13.1.19, שם תיאר שירות המבחן כי הנאשם ביצע בדיקת שתן אשר העידה על ניקיון מסמים. כמו כן, שירות המבחן התרשם כי הנאשם אינו פנוי לבחינה מעמיקה באשר לצרכיו הטיפולים ולמצבו הנפשי וזאת על אף ביטוי נכונות מילולי מצדו. צוין כי מדובר בהצהרות חיצוניות שאינן נובעות מהכרה, אלא בשל ההשלכות האפשריות מתוצאות ההליך הפלילי, ובשל כך שירות המבחן לא בא בהמלצה בעניינו. לצד זאת, בשל מאפייניו האישיותיים המורכבים, המליץ שירות המבחן כי במידה ובמעמד הדיון הנאשם יבטא נכונות לפעול באופן אקטיבי לקידום מצבו ולשתף פעולה עם שירות המבחן, ייערך ניסיון נוסף לשלבו בטיפול רלוונטי.
12. תסקיר נוסף התקבל בעניינו של הנאשם לדיון שנערך בתאריך 17.4.19, משם עולה כי הנאשם החל לבטא נכונות מילולית ראשונית להעמיק בבחינת מצבו, הדפוסים המאפיינים אותו והתנהלותו האלימה כלפי המתלוננת. לנוכח כך, ובשל הצורך הבולט של הנאשם בהמשך טיפול, המליץ שירות המבחן לדחות את הדיון בארבעה חודשים נוספים על מנת לעקוב אחר מצבו וכוחותיו להתמיד בהליך הטיפול.
13. תסקיר אחרון התקבל בעניינו של הנאשם לדיון שנערך בתאריך 8.9.19, שם צוין כי הנאשם נתרם מהטיפול בו מצוי, מגלה מחויבות ואחריות במסגרתו, חל שיפור ניכר בהגעתו בזמן ובאופן סדיר לפגישות הטיפולים, וכן לאור המוטיבציה שמגלה בטיפול, שירות המבחן רואה חשיבות לאמץ את האפיק השיקומי-טיפול.
14. המלצת שירות המבחן היא העמדת הנאשם בצו מבחן לתקופה בת שנה ומאסר מותנה ממושך, עונש שיקומי אשר יוביל לצמצום הסיכון להישנות ביצוע עבירות לצד חיזוק שיקומו והישגיו עד כה. באשר לענישה קונקרטית, שירות המבחן מתרשם כי ענישה בדרך של צו שירות לתועלת הציבור יכולה להוות גורם רגרסיבי במצבו.
15. באשר לשאלת ביטול הרשעתו, צוין כי לא התמלאו התנאים לבוא בהמלצה לביטול הרשעתו בדיון.

חוות דעת הממונה על עבודות שירות

16. בעניינו של הנאשם הוגשו ארבע חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות. תחילה, הנאשם התבקש להמציא אישור כשירות מפסיכיאטר. בהמשך, בשלוש חוות דעת שהתקבלו, נמצא הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות במגבלות.

טיעוני הצדדים

17. ב"כ המאשימה, עו"ד מאיה אשכנזי, חזרה על עובדות כתב האישום המתוקן. הפנתה לתסקיר הראשון שהתקבל, המצביע על נאשם המתנהל באופן דרשני, מדובר בנאשם בלתי יציב המתקשה להשלים עם הפרידה מבת זוגו ואף ציינה כי שירות המבחן התרשם מקיומו של סיכון להישנות עבירות. בהמשך, הפנתה לתסקיר השני שהתקבל בעניינו של הנאשם, המצביע על כך שהנאשם מתקשה לשתף פעולה עם שירות המבחן. כך גם לתסקיר השלישי, המצביע כי הנאשם הביע נכונות ראשונית אולם מגיע לפגישות באיחור. בהתבסס על התסקיר האחרון שהוגש בעניינו של הנאשם, ציינה כי חל שיפור בהתמדתו של הנאשם בטיפול וכי נתנם מהטיפול אותו עובר. הדגישה כי משיחה שנערכה עם המתלוננת עולה כי הנאשם עומד בתשלום המזונות אולם עדיין מתקשה בקיומם של הסדרי הראייה.
18. ב"כ המאשימה, טענה כי המלצת שירות המבחן אינה מתיישבת עם עמדת המאשימה. לשיטתה, מאחר ומדובר בהתנהגות אלימה ברף הבינוני לפחות, בשים לב לנזק שנגרם למתלוננת וכמו גם הקשיים המתוארים בתסקירים ביחס לשיתוף הפעולה, יש מקום לענישה קונקרטית על דרך של עבודות שירות.
19. באשר למתחם הענישה, טענה כי הערכים הנפגעים הינם שלמות גופה ובטחונה האישי של המתלוננת. היא עתרה למתחם עונש שנע בין 6 חודשים ל-18 חודשי מאסר בפועל. טענה, כי בשים לב להודיה, לקיחת האחריות והעדר העבר הפלילי של הנאשם יש להשית עליו מאסר בפועל ברף התחתון שיכול וירוצה בעבודות שירות, וזאת לצד מאסר מותנה ופיצוי למתלוננת.
20. ביחס לביטול ההרשעה ציינה כי זה אינו המקרה בו מתקיימים התנאים שנקבעו בהלכת "כתב".
21. ב"כ הנאשם, עו"ד אורנית מרום, פתחה את טיעוניה בבקשה לסטות ממתחם העונש ההולם באופן שתבוטל הרשעתו של הנאשם, הגם שהנאשם לא עומד במבחן "הנזק הקונקרטי". היא הדגישה כי הפסיקה הגמישה את דרישת הוכחת הנזק הקונקרטי.
22. טענה כי ההרשעה תשפיע על דימויו העצמי של הנאשם בשעה שהיום הוא מצוי בתהליך קשה של למידה עצמית. עובד כשש שנים וחצי בחברה שעוסקת בתחום הליטוש של שיש, אולם אין לדעת מה יוליד יום לנאשם מבחינה תעסוקתית.
23. ציינה כי מדובר בנאשם ללא עבר פלילי, זוהי עבירתו הראשונה. לטענתה, תוצאת האירוע לא קלה אך רף החומרה של המעשה לא מצוי ברף הגבוה. מדובר באקט יחיד ללא אלמנטים של השפלה ולא תכנון, למשך מספר שניות אחדות כאשר המטרה הייתה להוציא מידיה של המתלוננת את הטלפון הנייד

אותו אחזה, ברגע של כעס. כמו כן, הצביעה על כך שהנאשם עובר כיום הליך טיפולי משמעותי, משתף פעולה, מבטא נכונות לשינוי ומגלה אחריות.

24. ב"כ הנאשם, הפנתה לתסקירים מהם לדעתה עולה תמונה ברורה כי מדובר בנאשם המתמודד עם מורכבות נפשית על רקע הפרעה נזירה התפתחותית, ובהקשר זה מפנה לתסקיר מיום 21.10.18 (פסקה שנייה), לתסקיר מיום 21.10.18 (פסקה לפני אחרונה), ולתסקיר מיום 17.4.19 (פסקה שלישית).

25. הפנתה לפסיקה במקרים דומים בהם קיים היה חשש שההרשעה עלולה לגרום לנזק בדימוי העצמי ואסופת פסיקה בהם בית המשפט לא הרשיע על אף העדר המלצה של שירות המבחן.

26. ביקשה לאמץ את המלצת שירות המבחן והדגישה את מסקנת שירות המבחן כי הטלת צו שירות לתועלת הציבור עלולה לפגוע ולגרום לרגרסיה במצבו של הנאשם.

דין והכרעה

מתחם העונש

27. הערך החברתי המוגן אשר נפגע כתוצאה מהעבירה אותה ביצע הנאשם הינו שמירה על שלמות גופה ושלמות נפשה של המתלוננת.

28. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, שקלתי לחומרא, את העובדה כי העבירה בוצעה בביתה של המתלוננת אשר ניסתה למנוע את כניסתו של הנאשם לתוכו. יתר על כן, העבירה בוצעה במטרה למנוע מהמתלוננת להזעיק עזרה. כתוצאה ממעשהו של הנאשם נגרם למתלוננת שבר באצבעה. לקולא, התחשבתי בכך שלמרות התוצאה של מעשהו, הרי שזה נגרם ללא תכנון מראש וכתוצאה נלווית לכך שהוציא את מכשיר הטלפון מידה .

29. בבחינת מדיניות הענישה הנוהגת ניתן להצביע על מקרים דומים העוסקים בביצוע עבירה של תקיפת בן זוג הגורמת חבלה של ממש, כמפורט להלן:

א. ת"פ (רח') 3446-10-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.10.17) - בין שניים התגלע ויכוח בעקבותיו ביקשה המתלוננת לעזוב את המקום אולם הנאשם סירב. המתלוננת שבה וביקשה לעזוב את המקום ובתגובה, הנאשם קילל אותה והשליך צלחת לכיוונה. הצלחת פגעה בקיר ונתז גרם לפציעתה. הנאשם הורשע בעבירה של כליאת שווא, ובעבירה של תקיפת

בת זוג הגורמת חבלה של ממש. בית המשפט גזר על הנאשם מאסר על תנאי לתקופה של 5 חודשים וצו של"צ בהיקף 200 שעות.

ב. ת"פ (שלום - רמ') 21836-07-14 **משטרת ישראל תביעות נ' פלונית** (29.5.2017) - הנאשמת הורשעה לאחר שמיעת ראיות בעבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ותקיפה כלפי בן זוג. הנאשמת תקפה את חמותה, הכתה אותה באגרופים, תפסה בגרונה שרטה אותה ומשכה בשערותיה. זרקה סירים עם אוכל עליה כשניסתה לברוח. הכתה את בן זוגה בידיה בגופו ובפניו והכתה אותו בראשו בנוכחות שוטרים. הנאשמת גרושה ובנה הוצא מחזקתה, ללא עבר פלילי, לאחר שילוב בטיפול התקבל תסקיר חיובי. מתחם העונש ההולם נקבע בין עונש צופה פני עתיד לבין 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. לאור רגיעה ביחסי הנאשמת והמתלוננים שדרכיהם נפרדו, הוטלו על הנאשמת 5 חודשי מאסר על תנאי לצד של"צ בהיקף של 150 שעות וצו מבחן לשנה.

ג. רע"פ 11/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.1.15) - נדחתה בקשת ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי שדחה ערעור על גזר דינו של בית המשפט השלום אשר דן את הנאשם ל- 7 חודשי מאסר בפועל בשל הרשעתו בעבירות של תקיפת בת זוג ותקיפה הגורמת חבלה של ממש אשר בוצעו כלפי אשתו בשני מקרים שונים.

ד. רע"פ 8833/15 **אבו רומי נ' מדינת ישראל** (23.12.15) - בו נידון הנאשם ל-7 חודשי מאסר בפועל בשל כך שהכה את אשתו מספר פעמים, חנק אותה וגרם לה לחבלות.

ה. רע"פ 1805/11 **שמחייב נ' מדינת ישראל** (7.3.11) - בו נותר על כנו עונש מאסר בן 7 חודשים שהוטל על הנאשם בשל כך שהכה את אשתו מכת אגרוף.

30. לנוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות המקרה שבפניי נע בין מאסר מותנה ל-10 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית.

גזירת העונש

31. בכל הנוגע לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, שקלתי לקולא, את העובדה כי מדובר בנאשם חסר כל עבר פלילי, אשר לא נפתחו נגדו כל תיקים נוספים ואירוע זה אינו אופייני לאורח חייו. הנאשם החל בהליך טיפולי ומשתף פעולה עם שירות המבחן. אמנם, תחילה התקשה הנאשם בשיתוף

פעולה אולם בהמשך חל שיפור בהתמדתו וההערכה היא כי הוא יכול להיתרם מהליך זה. מבלי לפגוע בצנעת הפרט ולהיכנס לפרטים, ניתן ללמוד כי למצבו הנפשי של הנאשם, כמתואר בתסקיר, הייתה השפעה על ביצוע העבירה. עוד עלה בתסקיר כי המתלוננת אינה חוששת מהנאשם והוא מצדו עומד בתשלום המזונות כנדרש.

32. שירות המבחן התרשם כי ענישה בדרך של צו לשירות הציבור יכולה להוות גורם רגרסיבי במצבו של הנאשם ולכן המליץ להימנע מהטלת ענישה קונקרטית בדרך של צו לשל"צ. כדרך כלל, עבירה מעין זו בה הורשע הנאשם ובייחוד לנוכח תוצאותיה, הולמת ענישה קונקרטית. אולם לנוכח נסיבותיו של נאשם זה, בעיקר בכל הנוגע למצבו הנפשי והאבחנה בעניין תפקודו ההתנהגותי והחברתי כפי שבאה לידי ביטוי בתסקירי שירות המבחן (למשל, בתסקיר הראשון, עמ' 2, פסקה שנייה), הרי שענישה שתגרום לנאשם רגרסיה בהליך השיקומי, תפגע בסופו של דבר באינטרס הציבורי של שיקום הנאשם. אשר על כן, לא אגזור על הנאשם צו של"צ.

אי הרשעה

33. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) (1997), נקבעו הקריטריונים אותם על בית המשפט לשקול בבואו לדון בשאלת אפשרות אי הרשעתו של אדם שנקבע כי ביצע עבירה פלילית. האחד הוא כי על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם והשני כי סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים.

34. לאחר שבחנתי את יישומם של קריטריונים אלו בכל הנוגע לנאשם ולכתב האישום שבפניי, הגעתי למסקנה כי אין בהם בכדי להביא לביטול הרשעתו של הנאשם.

35. הנאשם לא הציג כל אינדיקציה לפגיעה אפשרית בעתידו. אני סבור כי טיעון בעניין פגיעה בדימויו העצמי, מה עוד ששירות המבחן אשר ניתח באופן מפורט את מצבו, לא הצביע על פגיעה שכזו, די בו על מנת לעמוד בתנאים שנקבעו בהלכת כתב.

36. לאחר ששקלתי את כל האמור לעיל, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלש שנים החל מהיום והתנאי הוא שלא יעבור עבירת אלימות.

ב. פיצוי למתלוננת, עדת תביעה 1, בסך 1,000 ₪ אשר ישולם בתוך 30 יום מהיום.

ג. צו מבחן למשך שנה.

העתק גזר הדין יישלח לשירות המבחן

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 יום

ניתן היום, ט"ז אלול תשע"ט, 16 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.